

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені Г. С. СКОВОРОДИ
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

***ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ ХХІ СТОЛІТТЯ
ОЧИМА МОЛОДІ***

МАТЕРІАЛИ
II студентської наукової конференції

26 квітня 2018 року

Харків 2018

Слід зазначити, що такі позитивні зміни є вигідними як для держави, так і для платників податків, та як сам феномен їх планування покликаний мінімізувати обсяг податкових відрахувань, не порушуючи діючого законодавства. Отже, чим простішою буде схема ведення розрахунків, тим прозорішою виявиться податкова політика підприємств.

Аналізуючи механізм оподаткування в Україні, ми отримуємо можливість визначити і надалі виправити притаманні йому недоліки, такі як громіздка система розрахунків (велика кількість податків та цільових відрахувань), яку було поліпшено внесенням змін до відповідного закону. Однак, часті зміни в законодавчих актах щодо окремих видів податків також негативно впливають на розвиток підприємницької діяльності. При розробці податкової політики необхідно враховувати інтереси всіх сторін податкових відносин задля досягнення компромісу між державою і платниками податків. Крім того, для податкової політики одним із найважливіших факторів є правильне визначення оптимального обсягу податкового тягара, що забезпечить зацікавленість суб'єктів господарювання у підвищенні ефективності виробництва.

Ми вважаємо, що оптимізація системи податкового планування на державному рівні є запорукою успішного розвитку економіки країни. Якщо схема планування є доступною для розуміння, вона неодмінно сприяє поживленню розвитку підприємництва, яке є основою національної економіки.

Список використаних джерел:

1. Грінко А. П. Дослідження організації податкового планування як однієї з умов ефективного розвитку вітчизняних підприємств [Електронний ресурс]. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tatrv_2016_6\(4\)__4](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Tatrv_2016_6(4)__4) (дата звернення 18.04.2018). 2. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи: Закон України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII [Електронний ресурс]. URL: <http://www.zakon5.rada.gov.ua> (дата звернення 17.04.2018). 3. Податкове планування на підприємстві Пилипенко А. В., Якубова О. П. [Електронний ресурс]. URL: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=72534> (дата звернення 17.04.2018).

Рябуха Анна Вадимівна
ХНПУ імені Г. С. Сковороди
факультет іноземної філології, 2 курс, 21 група
Науковий керівник – старший викладач
кафедри економічної теорії Ночвіна І. О.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ МОЛОДІ ЗА КОРДОН ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Міграційні процеси безумовно мають свій вплив на розвиток трудового потенціалу. Зовнішня трудова міграція в Україні утворилася в умовах обмеженої можливості офіційного працевлаштування, високого рівня безробіття та низької оплати праці. Дослідники зазначають, що за останні роки трудова міграція за кордон помолодшала.

Слід зауважити, що 60% трудових мігрантів хочуть повернутися в Україну. Але цей відсоток, як відзначається в дослідженні Міжнародної організації з міграції, менший серед молоді до 30 років. До того ж половина українців 18-30 років - потенційні трудові мігранти. Ні для кого сьогодні не секрет, що залишають Україну в пошуках кращого життя як висококваліфіковані спеціалісти, так і некваліфіковані працівники [3].

Молодь виокремлює наступні причини, які визначають їх міграційний вибір:

- економічні,
- фінансові,
- соціально-культурні.

Рідше вони вказують на політичні і національні причини. На формування міграційних настанов української молоді впливають передусім фінансові причини: вони вважають, що за кордоном вони зможуть заробляти більше. Такої думки дотримуються 51,5 % молодіжного контингенту. Про вплив економічних причин (відсутність фінансування галузі, в якій працюють молоді українці, безперспективність економіки країни в цілому) свідчать 48,5 % української молоді. Рідше вони називають соціально-культурні причини (кращі умови життя, вищий рівень культури тощо). Про їхній вплив на формування міграційних настанов та планів говорять ще 39,7 % молодих співвітчизників. Про можливості кар'єрного росту згадують ще 23,5 % цього контингенту. Міграційний вибір 17,6 % молодих українців пов'язаний з сімейними причинами (за кордоном проживають їх родичі) [1].

Міжнародна трудова міграція може носити як постійний характер, тобто вона пов'язана з переїздом на постійне місце проживання з однієї країни в іншу, так і тимчасовий характер – міграція за контрактами, сезонна міграція та міграція прикордонних робітників [2].

Виділяють декілька потоків трудової міграції:

- 1) виїзд на навчання при одночасному влаштуванні на роботу;
- 2) виїзд на стажування з одночасною роботою за наймом;
- 3) виїзд на постійне місце проживання з виходом на ринок праці.

Отримання безвізового режиму відкриває більше можливостей для пошуку професійної реалізації за кордоном. Велика частка випускників ВНЗ виїжджають за кордон, бо не можуть знайти можливості гідного застосування своїх здібностей.

Чи є майбутнє у країні, молодь якої виїжджає за кордон? Так званий «відплив інтелекту» негативно впливає на соціально-економічний розвиток держави, а найголовніше – на демографічну ситуацію. Оскільки, при зменшенні чисельності населення у країні, зростання національної економіки також знижується. Якщо аналізувати демографічну ситуацію, то з виїздом молоді, зменшується рівень народжуваності та підвищується рівень смертності, як наслідок відбувається процес старіння нації.

Серед позитивних наслідків дослідники виділяють процес «циркуляції мізків», повертаючись в Україну, фахівці можуть застосовувати набуті уміння і досвід, використовувати отримані передові знання, які покращують професійні навички завдяки перевагам, отриманим за час перебування за кордоном. Варто зазначити, що тимчасовий виїзд студентів і вчених для участі у дослідженнях та проектах сприяє інтеграції України до світового науково-технічного й освітнього співтовариства.

На нашу думку, для уникнення трудової міграції працездатної молоді, або хоча б скорочення її рівня, державі необхідно докласти дуже багато зусиль. Але в першу чергу нашій країні необхідно почати розробку державних програм регулювання «інтелектуальної міграції» у напрямку захисту вітчизняного інтелектуального потенціалу. Також створити умови конкурентоспроможні подібні до умов за кордоном, добре обладнані робочі місця, які мотивували б молодь залишитися в країні, підняти заробітну плату та рівень життя. Мотивувати нематеріально молодих фахівців працювати в Україні шляхом надання пільг і положень в суспільстві, повертати патріотичне мислення молодого покоління. Важливо побудувати систему ефективної комунікації з молодими фахівцями, надати їм гарантію дотримання прав і свобод, забезпечити впевненість у стабільності майбутнього. Створити такі умови для молоді в Україні, щоб вони не хотіли покидати батьківщину.

Список використаних джерел:

1. Статистичні дані ДМС [Електронний ресурс]. URL: <https://dmsu.gov.ua/diyalnist/statistichni-dani.html> (дата звернення 19.04.2018). 2. Державна міграційна служба [Електронний ресурс]. URL: <http://dmsu.gov.ua> (дата звернення 19.04.2018). 3. Пуригіна О. Г. Міжнародна міграція: навч. посібник / О. Г. Пуригіна, С. Е. Сардак. – Д.: – Вид-во ДНУ, 2009. – 352 с.